

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, IČO: 11850400
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Doležalem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č. j. KUUK/120519/2023/DS/FD,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 18. 8. 2023, č. j. KUUK/120519/2023/DS/FD, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 11. 1. 2023, č. j. MURCE/1687/2023, **se zrušují.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č. j. KUUK/120519/2023/DS/FD, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „městský

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

úřad“) ze dne 11. 1. 2023, č. j. MURCE/1687/2023, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Současně byla žalobkyni podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 14. 10. 2021 v 8:54 hodin v obci Roudnice nad Labem v ulici Neklanova u domu č.p. 1806 blíže nezjištěný řidič zastavil a stál s vozidlem v působnosti dopravní značky č. IP 13e (Parkoviště K+R), a to nad dobu nutnou pro účel vystoupení a nastoupení osob. Tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Dále se žalobkyně tohoto přestupku dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky 8AU 9710 na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 18. 10. 2021 v 10:36 hodin v obci Roudnice nad Labem v ulici Hakenova u č.p. 1693 Náměstí 28. října blíže nezjištěný řidič zastavil a stál s vozidlem v působnosti dopravní značky č. B 28 (Zákaz zastavení), a to ještě v protisměru. Tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
3. Současně žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobkyně v žalobě namítla, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný řádně neprovedl úvahu o námitce žalované, že není z obsahu správního spisu patrné, zda neexistovaly další přestupky žalobkyně, u kterých by byla dána povinnost k vedení společného řízení, případně zda byly žalobkyni uloženy správní tresty v samostatně vedených řízeních, které měly být absorbovány.
5. Dále namítala nezákonnost, spočívající v to, že správní orgány nesprávně hodnotily jednání žalobce týkající se porušení značky č. IP 13e (Parkoviště K+R), když jednání řidiče vyhodnotily jako stání, aniž by měly dostatečně zjištěný skutkový stav. Dle žalobkyně se jednalo toliko o zastavení, o čemž má svědčit velmi krátká doba odstavení vozidla (toliko v 8:54 hodin). Žalovaný tvrzení žalobkyně o pouhém zastavení popřel na základě úvahy, že „doba, po kterou strážníci přestupek neznámého řidiče vyřizovaly, byla nejméně 5 minut“. Takovému závěru však dle žalobkyně správní spis neposkytuje žádnou oporu. V průběhu správního řízení nebyl proveden žádný důkaz, že strážníci strávili na místě vyřizováním pokuty dobu pěti minut. Žalobkyně rovněž uvedla, že je časté, že strážníci parkující vozidlo pouze vyfotografují a záznamy následně sepisují na služebně.
6. Dále se žalobkyně domáhala incidenčního přezkumu opatření obecné povahy, na základě kterých byly umístěny dopravní značky č. IP 13e a B 28, jejichž porušení bylo kladeno za vinu neznámým řidičům řídícím vozidla, která provozovala žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný uvedl, že výpis přestupků nezjištěného řidiče do spisu správní orgán zařadil na žádost žalobkyně. V samotném správním řízení vycházel správní orgán z úřední evidence, od níž má přístup. Zdůraznil, že správní orgán prvního stupně zahájil řízení o přestupcích spáchaných ve dnech 14. 10. a 18. 10. 2021 doručením příkazu dne 18. 2. 2022, přičemž další přestupky mu byly oznámeny až dne 22. 3. 2022 a později. Žalovaný uvedl, že dle § 88 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že ve společném řízení se neprojedná přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.
8. Ve vztahu k námitce týkající se nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, se s touto otázkou dostatečně vypořádal na straně 4 až 6 žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že je nereálné, aby zastavení neznámého řidiče trvalo jednu minutu.

Replika žalobkyně

9. Žalobkyně setrvala na své argumentaci. Ve vztahu k nepřezkoumatelnosti rozšířila svou argumentaci v tom směru, že doklad založený ve správním spise prokazoval, že ani správní orgán nemohl řádně vyhodnotit, zda bylo řádně postupováno při stanovení rozsahu společného řízení a uplatnění absorpční zásady. Zdůraznila, že pro aplikaci absorpční zásady není podstatné, kdy byly přestupky správnímu orgánu oznámeny, ale kdy došlo k zahájení řízení o nich. Žalovaný rovněž nepřezkoumal, zda bylo dáno právo na vedení společného řízení u dalších přestupků žalobkyně. Zdůraznila, že vedení společného řízení u přestupků, u kterých má být vedeno, je povinností správního orgánu. Namítala, že z podkladů obsažených ve správním spise není možné zjistit, zda správní orgány řádně zohlednily při ukládání trestu již dříve uložené správní tresty.
10. K námitce zákonnosti žalobkyně uvedla, že pokud je ve výroku uveden čas spáchání přestupku 8:54 hodin, avšak fotografie byly pořízeny v rozmezí 8:58 a 8:59, pak tyto fotografie neprokazují, že by vozidlo v místě stálo již v 8:54 hodin. Stěží je pak možné dle žalobkyně usuzovat, jak dlouho vozidlo na daném místě stálo. Úvaha správního orgánu tak dle žalobkyně pouze poukazuje na rozpor výroku rozhodnutí s pořízenými fotografiemi.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Primárně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kdy žalobkyně namítala, že není z obsahu správního spisu patrné, zda neexistovaly další Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přestupky žalobkyně, u kterých by byla dána povinnost k vedení společného řízení, případně zda byly žalobkyni uloženy správní tresty v samostatně vedených řízeních, které měly být absorbovány. K této otázce žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na straně 6 a 7 uvedl: „Dle názoru odvolacího orgánu a presumpce správnosti aktů správních orgánů, lze konstatovat, že správní orgán postupoval ve věci společného řízení v souladu se zákonem. K tomu nasvědčují i data oznámení přestupků nezjištěných řidičů. Ze spisového materiálu je zřejmé, že oznámení přestupku Městské policie Roudnice nad Labem čj. MP 3406-1/21, zn. MURCE/43981/2021, kterým byl oznámen přestupek ze dne 14. 10. 2021, došlo na podatelnu správního orgánu dne 8. 11. 2021 (ve výpisu přestupku se jedná o 20. řádek). Oznámení městské policie čj. MP 3467-1/21, zn. MURCE/46212/2021, kterým byl oznámen přestupek ze dne 18. 10. 2021, došlo na podatelnu správního orgánu dne 24. 11. 2021 (ve výpisu přestupku se jedná o 19. řádek). Přestupek neznámého řidiče ze dne 3. 11. 2021, jehož oznámení bylo na podatelnu správního orgánu doručeno dne 29. 11. 2021, byl zastaven. Správní orgán zahájil přestupek provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., doručením příkazu dne 18. 2. 2022. Další oznámený přestupek neznámého řidiče byl oznámen na podatelnu správního orgánu dne 22. 3. 2022, tedy 33 poté co již byl zahájen přestupek provozovatele. Podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., „Ve společném řízení se neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.“ Vzhledem k výše uvedenému ustanovení nemohl správní orgán přestupky spáchané (a následně oznámené) po zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla vést ve společném řízení, v opačném případě by postupoval v rozporu se zákonem.“

14. Z uvedeného dle soudu vyplývá, že se žalovaný otázkou řádného společného vedení řízení o více přestupcích žalobkyně zabýval a přezkoumatelně se s touto námitkou vypořádal. Součástí správního spisu je výstup z blíže neurčené databáze, kde jediným časovým údajem je údaj, kdy bylo spáchání přestupku žalobkyně oznámeno správnímu orgánu prvního stupně.
15. Dle § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný týž správní orgán, projednají se ve společném řízení. V odstavci 3 uvedeného ustanovení je pak uvedeno, že ve společném řízení se neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.
16. Z právní úpravy tedy jednoznačně vyplývá, že pro vedení společného řízení o přestupcích jednoho pachatele není rozhodující datum oznámení spáchání přestupku příslušnému správnímu orgánu, ale je rozhodující datum spáchání samotného přestupku. Z obsahu správního spisu tedy vyplývá, že se žalobkyně dopustila dalších přestupků, ale nelze zjistit, kdy k jejich spáchání došlo. V tomto směru tedy musí soud souhlasit s žalobkyní, že žalobou napadené rozhodnutí trpí vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť správní spis vyžaduje zásadní doplnění.
17. Pro úplnost soud podotýká, že pokud správní orgán neměl v době zahájení řízení povědomí o přestupcích přestupce, které měly být projednány společně s dalšími přestupky, a proto nevede společné řízení o všech přestupcích, jednalo by se pouze o vadu řízení, která by neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, pokud by při „doprojednání“ opomenutého přestupku byla při ukládání sankce respektována absorpční zásada.
18. Dále se soud zabýval námitkou nezákonnosti, která měla spočívat v tom, že správní orgány hodnotily nesprávně jednání řidiče jako stání, aniž by bylo dostatečně prokázáno, že vozidlo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

skutečně v daném místě stálo delší dobu. Žalovaný k této skutečnosti v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: „*Odvolací orgán k odvolání obviněné společnosti konstatuje, že ve výroku rozhodnutí je u přestupku ze dne 14. 10. 2021 uveden čas spáchání 8.54 hodin, přičemž fotodokumentace byla pořízena v rozmezí mezi 8.58 až 8.59 minut téhož dne. Doba, po kterou strážníci přestupek neznámého řidiče vyřizovali, byla nejméně 5 minut. K námitce společnosti, že vozidlo bylo zaparkováno za účelem vystoupení a nastoupení osob po dobu jedné minuty, tak odvolací orgán konstatuje, že by strážníci městské policie v žádném případě nestihli provést celý úkon, včetně sepsání oznámení přestupku a zhotovení fotodokumentace, přičemž dle podkladů založených ve spise (oznámení o přestupku a fotodokumentace) je zřejmé, že toto trvalo strážníkům minimálně 5 minut, tvrzení obviněné se tedy nezakládá na pravdě.*“

19. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu vyplývá skutečně, že v oznámení o přestupku je uvedeno, že neznámý řidič se měl předmětného přestupkového jednání dopustit v 8:54 hodin a na připojených fotografiích je uveden čas pořízení 8:58 a 8:59. Na připojených fotografiích není patrné, že by se v předmětném vozidle někdo nacházel anebo z něho vystupoval či do něj nastupoval. Dopravní značka č. IP 13e dle přílohy vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, označuje parkoviště, na kterém lze zastavit za účelem vystoupení a nastoupení osob. Již z předložené fotodokumentace vyplývalo, že řidič s autem provozovaným žalobkyní v působnosti předmětné dopravní značky parkoval způsobem, který neodpovídal způsobu, který značka připouštěla. Pro tento závěr měly správní orgány dostatečný podklad v obsahu správního spisu.
20. Pro úplnost soud podotýká, že žalobkyně v rámci správního řízení ani v rámci podané žaloby nijak nezpochybňovala skutečnost, že k prvotnímu zjištění, že předmětné auto stojí v působnosti značky č. IP 13e, došlo v čase 8:54. Tuto skutečnost žalobkyně prvně zpochybnila až v replice k vyjádření žalovaného k podané žalobě. Správní orgány tedy nepochybily, pokud vycházely z nezpochybněného údaje uvedeného v oznámení o přestupku. Pokud však v dalším řízení žalobkyně tento údaj bude zpochybňovat, bude nutné, aby jej správní orgány postavily najisto například výsledkem příslušných policistů.
21. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že námitka žalobkyně, kterou namítala nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, je nedůvodná.
22. Zásadní význam pro rozhodnutí v předmětné věci měl výsledek incidenčního přezkumu opatření obecné povahy, na základě kterých byly umístěny dopravní značky, jejichž porušení bylo kladeno za vinu řidičům řídícím vozidla, které žalobkyně provozovala.
23. Usnesením ze dne 6. 11. 2023, č. j. 42 A 18/2023-11, bylo řízení ohledně návrhu na zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Neklanova v Roudnici nad Labem, navenek deklarovaná značnou č. IP13e, a opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem, navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, vyloučeno k samostatnému řízení.
24. Usnesením ze dne 9. 1. 2024, č. j. 40 A 9/2023-22, bylo řízení ve vztahu k návrhu na zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Neklanova v Roudnici nad Labem, navenek deklarovaná dopravní značkou č. IP 13e zastaveno.
25. Rozsudkem ze dne 23. 4. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54, bylo opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, zrušeno, a to dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku (25. 4. 2024).

26. Při hodnocení významu zrušení opatření obecné povahy, jež bylo ve věci užito jako podkladový akt soud vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu. Rozšířený senát v usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, jímž se vyslovil k možnostem zohlednění zrušení podmiňujícího správního aktu soudem při jejich řetězení v rámci soudního přezkumu podmíněného (navazujícího) správního aktu, dospěl k závěru, že *„[p]rávo na spravedlivý proces vyžaduje, aby nezákonnost podmiňujícího aktu autoritativně zjištěná rozhodnutím o jeho zrušení či změně v příslušném řízení mohla být k řádně uplatněné žalobní námitce žalobce zohledněna v řízení o žalobě proti podmíněnému aktu i při jejich řetězení. (...) Tento závěr není v rozporu s úpravou obsaženou v § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť soud zohlední pouze takovou nezákonnost podmiňujícího rozhodnutí, jejíž důvod byl dán již v době vydání podmíněného rozhodnutí, avšak která dosud nebyla autoritativně zjištěna“* (bod 35). Soud je tedy povinen zohlednit k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu.
27. Soud je pak toho názoru, že právní důvody, jež vedly rozšířený senát k formulaci uvedeného závěru, je nutno užít i v případech, kdy ve věci, tj. v rámci důvodů rozhodnutí, bylo správním orgánem užito opatření obecné povahy nebo jeho část. Opatření obecné povahy je abstraktně-konkrétní správní akt, k jehož závazné části je v řadě ohledů přistupováno jako k právnímu předpisu. Tím se liší od individuálních správních aktů (rozhodnutí), jejichž řetězením se zabýval rozšířený senát. Z hlediska účastníků řízení je ovšem nepodstatné, zda podkladovým aktem jimi napadeného rozhodnutí bylo jiné rozhodnutí jakožto individuální akt, nebo opatření obecné povahy, jestliže správní orgán, jenž napadené rozhodnutí vydal, byl povinen z takového aktu vycházet. Je potom lhostejno, zda po právní moci napadeného rozhodnutí byl příslušným orgánem zrušen či změněn akt konkrétní či normativní, neboť v obou situacích odpadl podklad, na němž je napadené rozhodnutí založeno a z něhož čerpá své důvody. V obou případech je zrušením podmiňujícího aktu ve stejné míře narušena právní stabilita aktu podmíněného, proto je třeba, aby soud při přezkumu podmíněného aktu tuto skutečnost zohlednil.
28. Třebaže právní věta citovaného usnesení rozšířeného senátu uvádí toliko pojem „rozhodnutí“, v relevantní části odůvodnění (oddíl V.2.) je systematicky užíváno obecnějšího pojmu *správní akt* (podmiňující a podmíněný). Jelikož není pochyb o významové ustálenosti tohoto pojmu v právní teorii i praxi a opatření obecné povahy bezpochyby naplňuje znaky správního aktu, lze mít za to, že právní argumentace Nejvyššího správního soudu se týká všech podkladových (podmiňujících) správních aktů, tedy i opatření obecné povahy, je-li jich k rozhodnutí ve věci užito. Pokud rozšířený senát neshledal důvod vymezit podkladové správní akty blíže, resp. mezi nimi diferencovat svou pozici, nevidí k tomu důvod ani zdejší soud. K totožným závěrům dospěl i Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 13. 11. 2019, č. j. 43 A 2019-87.
29. Jelikož se právní režim opatření obecné povahy blíží právním předpisům, podpůrně lze poukázat (ve shodě s usnesením rozšířeného senátu, bod 33) na prolomení zásady vázanosti soudu právním stavem v době rozhodování správního orgánu, došlo-li v mezidobí ke zrušení ustanovení zákona, které bylo aplikováno správním orgánem, Ústavním soudem pro jeho rozpor s ústavním pořádkem. Správní soudy zcela samozřejmě toto zrušení aplikovaného právního předpisu v soudním přezkumu zohledňují (srov. také rozsudek Nejvyššího

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 A 48/2002–98, publikované pod č. 1041/2007 Sb. NSS).

30. S ohledem na výše uvedené tedy soud konstatuje, že v důsledku pravomocného zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, v jejímž nerespektování bylo shledáno přestupkové jednání řidiče řídicího vozidlo, které provozovala žalobkyně, musel soud prohlásit ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí o přestupku, jehož podkladovým aktem bylo zrušené opatření obecné povahy, za nezákonné. Protože se předmětná nezákonnost týkala jednoho ze společně projednávaných jednání musel soud zrušit celé žalobou napadené rozhodnutí. Jelikož předmětnou nezákonností pak bylo zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí městského úřadu. Soud dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
31. Jelikož žalobce měl v projednávané věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Celková výše se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) AT] a podání žaloby a repliky [§ 11 odst. 1 písm. d) AT], dále z částky 900 Kč za s tím související tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a z částky 2 142 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. srpna 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.